

การท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบาง ตั้งแต่ ค.ศ. 1986 – ปัจจุบัน

เสนอต่อบ้านพิพิธภัณฑ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์
มิถุนายน 2555

ชุลีพร ทวีศรี. (2555). การท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบาง ตั้งแต่ ค.ศ. 1986- ปัจจุบัน. สารนิพนธ์ ศศ.ม.

(ประวัติศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์สัญญา ชีวะประเสริฐ.

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ ในการศึกษาเพื่อต้องการทราบถึงพัฒนาการการท่องเที่ยว ของเมืองหลวงพระบางที่น่าไปสู่การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยว รวมถึงผลกระทบจากการ ท่องเที่ยวที่มีต่อสังคมเมืองหลวงพระบาง และชุมชนหลวงพระบาง

ผลการวิจัยพบว่า เมืองหลวงพระบางถูกพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญทาง ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ในระดับสากล ด้วยการผลักดันให้เมืองหลวงพระบางเป็นมหานครโลก ด้วย เหตุนี้จึงทำให้เมืองหลวงพระบางได้กล่าวเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศไทย ประเทศชาติปัตยประชานລາວและถูกขึ้นทะเบียนให้เป็นเมืองมหานครโลกในฐานะ “เป็นเมืองที่ได้รับการยก ปักธงชาติที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” ซึ่งฐานะใหม่ของเมืองหลวงพระบ้านี้ทำให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาหลวงพระบางเพิ่มขึ้นทุกๆ ปี เมื่อนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ธุรกิจการท่องเที่ยวมีแนวโน้มว่าเกิด การขยายตัว เช่น มีการลงทุนสร้างโรงแรม ที่พัก ร้านอาหาร เพื่อไว้รองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างมาก นอกจากนั้นการท่องเที่ยวยังทำให้เมืองหลวงพระบางเกิดความเปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะ มีการผลักดันคนในพื้นที่ให้ออกไปอยู่รอบนอกเมือง เพื่อนำพื้นที่ในเมืองมาเป็นที่รองรับนักท่องเที่ยว แต่อย่างไรก็ตามชาวหลวงพระบางเองก็สามารถปรับวิถีตัวเองให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ได้เป็นอย่าง ดี ด้วยความเต็มอกเต็มใจ โดยการผันตนเองเข้าสู่ระบบธุรกิจท่องเที่ยว เช่น ทำค้าขาย ทำธุรกิจ ส่วนตัว เป็นแรงงานธุรกิจด้านบริการ นอกจากนั้นการท่องเที่ยวทำให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรม ประเพณี เก่าแก่ ขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเมืองมหานครโลกทางวัฒนธรรม และเพื่อให้กล่าวเป็นสิ่นค้าของ การท่องเที่ยว

จากปัจจัยดังกล่าวจึงทำให้เมืองที่เคยโดดเดี่ยวและห่างไกลผู้คน นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา อย่างยกลำบาก เป็นผลให้ปัจจุบันเมืองหลวงพระบางกลายเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีธุรกิจการท่องเที่ยว แบบครบวงจร นักท่องเที่ยวสามารถที่จะเดินทางเข้าออกเมืองได้โดยอิสระ

TOURISM IN LUANG PRABANG FROM 1986 TO PRESENT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Art Degree in History
at Srinakharinwirot University
June, 2012

Chuleeporn Thaweesri. (2012). *Tourism in Luang Prabang From 1986 to Present*. Master's Project, M.A. (History). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Project Advisor : Sanya jiwaprasert .

The objective of this research is to study the development of the tourism in Luang Pra bang. The research argues that Luang Prabang has been developed as one of the best historical and cultural tourist destinations of The Lao People's Democratic Republic: Lao PDR Two important factors have led to this development: (1) a policy called "New Economic Mechanism" , and (2) the inscription of Luang Prabang as a World Heritage site by UNESCO in 1995. The increasing numbers of tourism in Luang Prabang resulted in the growth of tourism industry and service economy, e.g., hotels and restaurants. Moreover, it contributed to waves of migration of Laos people from the countryside to the city of Luang Prabang, as the flourish of service business could offer them better jobs and incomes than their hometowns. The economic appeals of cultural and historical heritage in the city brought about an increase in demand for and an acute sense of preservation among people in Luang Prabang as well as among local and national agencies.